

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Ε' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ΣΤ' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐγκαίρως, ἵνα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἀποσταλησομένης ἀποδείξεώς των συμμετάσχωσι τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΙΒΛΙΩΝ ΔΡ. 264,

ὁπερ χάριν τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἀπὸ 1^{ης} Ὀκτωβρίου ἐγγραφέντων ἢ ἐγγραφησομένων κ.κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν συνεστήθη.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ κκ. Συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ καθυστεροῦντες εἰσέτι τὴν συνδρομὴν τοῦ λήξαντος Ε' ἔτους, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν γενικὸν ἡμῶν πράκτορα: «Κ^{ον} Παναγιώτην Γριτζάνην, εἰς Ἀλεξάνδρειαν», δι' αἰγυπτιακῶν γραμματοσήμων ἐνὸς γροσίου διατιμήσεως καὶ ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν θὰ χάσωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμμετάσχωσι τοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ τῶν «Ἐκλεκτῶν», διότι ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως καὶ τοῦ Ε' ἔτους θὰ εἶνε καὶ ἀριθμὸς τοῦ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια].

Πλὴν ποία γενναιότης δύναται νὰ συμβαλεθῇ μὲ τὴν τοιαύτην ἀνανδρίαν; Τῇ ἀληθείᾳ ἄγριος κατέστη εἰς τὴν ἐποχὴν μας ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγών. Τὸ σκάφος ἐκεῖνο, τὸ μῆκος ἔχον 30 μέτρων, περιελάμβανε δέκα ἄνδρας ἐντὸς τῶν στενῶν αὐτοῦ πλευρῶν. Εἶνε τόσον ἐλαφρόν, ὥστε τὸ κύμα ἀνυψοῦ αὐτὸ καὶ τὸ παραφέρει ὡς κάρφος, τόσον εὐθραυστον, ὥστε ἀρκεῖ μία βολὴ τηλεβόλου διὰ νὰ τὸ καταβυθίσῃ. Δὲν φέριε ὅπλα, διότι εἶνε ὅπλον αὐτὸ τὸ ἴδιον.

Ἰδοὺ ἐξεκίνησεν, ὠθούμενον ὑπὸ τῆς ἑλικῆς του, διασχίζον τὰ κύματα, καταποντιζόμενον παρ' αὐτῶν. Διευθύνεται πρὸς τὸν σιδηροῦν γίγαντα, ταχὺ ὡς ὁ λίθος τοῦ Δαυὶδ κατὰ τοῦ Γολιάθ. Ὁρεῖται νὰ τὸν φθάσῃ, νὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τὴν χάλαζαν τῶν βλημάτων, διὰ μέσου τῶν μυδραλλίων Χότσκις πυροβολούμενον ὑπὸ τηλεβόλων χαλυβδίνων διευθυνομένων ὑπὸ ἀλανθάστων ὀφθαλμῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἄδρακτον, τὸ ἀπείρως μικρόν, θὰ προσκολ-

ληθῇ εἰς τὸν κολοσσόν· θὰ θέσῃ εἰς τὰς πλευράς του, εἰς τὰ ὑφαλα μέρη του τὸν φοβερόν κῶνον, ὅστις θὰ τὸν ἐκμηδενίσῃ· καὶ ἂν δὲν δυνηθῇ νὰ φύγῃ ἀρκετὰ ταχέως ὅπως διασωθῇ ἐκ τῆς ἐμμανοῦς ἀγωνίας τοῦ ἀντιπάλου του, ὀφείλει ν' ἀπολεσθῇ μετ' αὐτοῦ, νὰ ταφῇ ἐν τῷ θριάμβῳ του, ὡς ὁ Μακκαβαῖος Ἐλεάζαρ, ὅστις ἀπέθανε συντριβείς, ἀφοῦ διέσχισε τὴν κοιλίαν τοῦ ἐλέφαντος τοῦ Ἀντιόχου.

Ἡμέραν τινὰ ἰδίως ὁ ἀξιωματικὸς ἔσχεν ἄμεσον ἀφορμὴν τῶν καθηκόντων του.

Ἀνέθηκαν εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀντοχὴν τοῦ τορπιλλοβόλου εἰς ὀρισμένον διάστημα. Ἐκπλέον ἐκ Τουλόνος ἄμα τῇ νυκτὶ ἔπρεπε νὰ μεταβῇ ἐν πάσῃ ταχύτητι μέχρι τοῦ κόλπου Ζουάν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν παραλίαν τῆς Τουλόνος κατὰ τὴν μεσημβρίαν.

Χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια ἦτο ὅτι ἀπηγορεύετο αὐτῷ νὰ προσεγγίσῃ τὴν ξηρὰν ἐξ ἀποστάσεως ὀλιγωτέρας τοῦ ἐνὸς μιλλίου.

Ἡ προετοιμασία ἐγένετο ἀπροσκόπτως. Ὁ οὐρανὸς ἦτο αἶθριος, ἡνύοι δὲ τὸν πλοῦν λαμπρὸν τῆς σελήνης φῶς. Τὸ τοιοῦτο ἀντέβαινε κατ' ἀρχὴν πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ φοβεροῦ πλοίου, ὁπερ τὸ κυριώτατον αὐτοῦ ὄφελος ἀρύεται ἐκ τοῦ παντελοῦς ζόφου.

— Ἐμπρὸς παιδιὰ, εἶπεν ὁ Φριδερίκος γελῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας του, ἀνασκουμπωθῆτε. Μᾶς διατάσσουν νὰ κάμωμεν ἕνα νυκτερινὸν ταξιδάκι. Ἄς προσπαθήσωμεν νὰ κερδήσωμεν ἐκ τοῦ προσδιορισθέντος χρονικοῦ διαστήματος μερικὰς ὥρας διὰ νὰ κοιμηθῶμεν καὶ λιγάκι.

— Οὐμ! εἶπε γρυλλίζων ὁ Κλέτος, πιθανὸν καὶ νὰ μὴ κερδήσωμεν καθόλου ὥρας.

— Νὰ σκάσης, κακοποῦλι! ἀπήντησεν ὁ Ζιλδὰ ἀπὸ τῆς θέσεώς του. Νομίζεις ὅτι ὁ πλοίαρχός μας δὲν προεῖδε τὸ λούσιμον ὁποῦ μᾶς περιμένει;

Πράγματι, μεθ' ὅλην τὴν αἰθριότητα τοῦ στερεώματος, ἡ Μεσόγειος ἀπέμενε ζοφερά. Δὲν εἶχον διανύσει οὔτε εἰκοσιπέντε μίλλια ἀκόμη ὅτε κατέστη κυματόεσσα. Κύμα ἀπροσδόκητον προσέβαλεν ἐκ τοῦ πλαγίου τὸ τορπιλλοβόλον καὶ κατεκάλυψεν αὐτὸ σχεδὸν ὀλοτελῶς.

Μετ' ὀλίγον νέφος ἔχον τὸ κέντρον χαλκόχρουν ἐσκέπασε τὴν σελήνην καλύψαν τὸ τέταρτον τοῦ οὐρανοῦ. Ἐφαίνοντο ἤδη πάντα τὰ ἀλιευτικὰ πλοίαρκα καταφεύγοντα μετὰ σπουδῆς ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς.

Ὁ Πλεμὸν δὲν εἶχε καθόλου ἀνοίξει τὸ στόμα. Διήνοιξε μόνον τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων ἵνα εἴπῃ τὸ πρόσταγμα:

— Βάλετε περισσότερη φωτιά!

Ἡ προσταγὴ ἐξετελέσθη εὐπειθῶς ὑπὸ τῶν θερμαστῶν.

Ὁλόκληρον τὸ σκάφος ἐφρικίασεν. Ἡ περιστροφή τῆς ἑλικῆς ἔφθασεν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν κατὰ λεπτόν, καὶ ὤθησε τὸ σκάφος μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Ἐν τούτοις ἡ θάλασσα ἐξαγκοῦτο. Τεράστιοι ὄγκοι ὕδατος συνεσπρεῦοντο πρὸ τῆς πλώρας τοῦ πλοίου. Τὸ τορπιλλοβόλον ἔπλεεν ἐντὸς ἀφρώδους ἐπιφανείας. Ἐν πρῶτον κύμα σκαῖόν, δόλιον, ὀλισθησαν εἰς τὰ ἐμπρὸς ἐξέσπασε μετὰ πατάγου κατὰ τοῦ δεξιοῦ φανοῦ.

— Ἀγία Ἄννα μου! ἀνέκραξεν ὁ Κλέτος, ἡ Γαλανούλα ἐθύμωσεν.

«Γαλανούλα» ὁ Κλέτος ἀπεκάλει τὴν Μεσόγειον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ὠκεανόν, ὃν ἀπεκάλει Καταπράσινον.

Ὁ Πλεμὸν οὐδὲν εἶπεν.

Ἡ ταχύτης τοῦ τορπιλλοβόλου διετετρεῖτο ἡ αὐτή.

Ἐβαινε φερόμενον ἐκ τῆς ὀπισθεν του ἰσχυρὰς ὠθήσεως. Τὰ κύματα ἤδη διεδέχοντο ἀλλήλα ἀδιακόπως. Φανερόν ἦτο ὅτι ἡ θάλασσα ἐξηγριότο καὶ ὅτι ἐπέκειτο τρικυμία οὐχὶ κοινὴ. Χαμηλά, εἰς τὸν συνεσπρόδω οὐρανόν, ὁ κεραυνὸς ἐμυκάτο φλογίζων τὰ νέφη δι' ἀστραπῶν.

— Ἡ ἰσημερία προτρέχει, ἀπετόλμησε νὰ εἴπῃ ὁ Κλέτος.

— Καὶ ἡμεῖς καθυστεροῦμεν, ἀπήντησεν ὁ Ζιλδὰ.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὰ κύματα εἶχον φθάσει εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν τοῦ ὕψους των καὶ τῆς πυκνότητος. Κύμα δέκα πῆχων ὑψώθη ὑπεράνω τῶν ἄλλων, ὡς ἵππος ἀνορθούμενος σείον τὴν ἐξ ἀφροῦ χαίτην του, καὶ ἐπέπεσε μὲ ὄλον αὐτοῦ τὸν ὄγκον ἐπὶ τοῦ σκάφους, ὁπερ ἐκάμφθη ὑπὸ τὸ βάρος.

— Αὐξήσατε τὸ πῦρ! ὀλοταχῶς! ἐπανέλαβεν ἡ ἡχηρὰ φωνὴ τοῦ Πλεμὸν, ἐνῶ ἡ χεὶρ του ἔστυρεν ἐπανειλημμένως τὸν συγκοινωνοῦντα μετὰ τῆς μηχανῆς ἡλεκτρικὸν κώδωνα.

Δὲν ἦτο πλέον πλοῦς ἐκεῖνος. Τὸ Τορπιλλοβόλον 29, παραφερόμενον σφοδρῶς, ἐσκίρτα, ἴστατο, οὕτως εἶπεῖν, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κύματος εἰς τὸ ἄλλο. Οἱ ναῦται, διάβροχοι μέχρις ὀστέων, πεπηγότες, δυσκόλως ἐκινούντο, ἕνεκα τῶν βαρέων ἐκ τοῦ ὕδατος ἐνδυμάτων των.

Ἀδιάφορον ὅμως! ὤφειλον νὰ διασχίσωσι τὰ ὄρη ἐκεῖνα τῶν κυμάτων, νὰ διέλθωσι διὰ τοῦ μανιῶδους ἐκείνου ὕδατος. Θ' ἀνεπαύοντο ἐκεῖ πέραν εἰς τὸν κόλπον, ἂν ἤθελον τὸ κατορθώσαι. Δὲν ἔπρεπε νὰ ρηθῇ ὅτι ναῦται, καὶ ναῦται τορπιλλοβόλου μάχιστα, ὑπεχώρησαν πρὸ τῆς τρικυμίας.

Ὁ καιρὸς ἐν τούτοις παρήρηχετο, ἐνῶ διήρκει ὁ ἀγών. Ὁ ἄνεμος εἶχε καταστῆ ἀμείλικτος συνταράσσων βιαίως τὴν θάλασσαν. Κατὰ πάσαν στιγμὴν νέα ἡνοίγοντο βάραιρα. Τὸ ἐλαφρόν σκάφος ἔστυεν' ἐν τούτοις τὸ 29 ἀντεῖχε θαυμασίως.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐθεάθη λάμπων εἰς δύο μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ὁ φανὸς τοῦ Σκίν-Τροπέζ. Ἡ εἴσοδος τοῦ ὄρμου εἶνε κινδυνώδης, ἕνεκα τοῦ στενοῦ στομίου· ἀλλ' ἡ περίσκεψις καὶ ἡ φρόνησις ὑπηγόρευον νὰ ζητήσωσιν ἐκεῖ καταφύγιον, ἕως ὅτου ἤθελε παρέλθῃ ἡ θύελλα.

Ὁ Πλεμὸν ἐφαίνετο προσηλωμένος εἰς

τὴν θέσιν του. Τοιαύτη ἦτο ἡ τραχύτης τοῦ ἀγῶνος, ὥστε οἱ ἄνδρες ἦσαν καθιδροὶ ὑπὸ τὰ διάβροχα ἐξ ἀλμυροῦ ὕδατος ἐνδύματά των. Σπανίως εἶχον εὔρεθῇ εἰς παρομοίαν σκηνήν.

— Διάβολε! εἶπεν ὁ Κλέτος, ἂν τὴν γλυτώσωμεν, πρέπει νὰ προσφέρωμεν τάξιμον εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀνναν ἕνα τορπιλλοβόλον ἀπὸ ξύλον μεγάλον ὡς αὐτό. Εἶνε καλὸν πλοῖον αὐτὸ τὸ 29!

— Εἴμεθα εἰς τὸ Σαῖν - Τροπέζ! εἶπε μηχανικῶς ὁ ἀξιωματικός.

Εἶνε τέσσαρες ὥραι ἀφότου ἀνεχωρήσαμεν· δὲν θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν κόλπον πρὸ τῆς πέμπτης πρωΐνης ὥρας... ἂν φθάσωμεν.

Ἀληθῶς ἡδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Μεσόγειος εἶχεν ἀποφασίσει ἐκ πείσματος νὰ ἐμποδίσῃ τὸ τορπιλλοβόλον ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Ἡγωνίζετο μηχανιδῶς νὰ φράσῃ αὐτῷ τὸν δρόμον. Ὁρῶν ὕδατος συνεσφαιρούοντο δεξιά καὶ ἀριστερά, ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω. Ὁ κεραυνὸς ἐφλόγιζεν ἀδιακόπως τὸν οὐράνιον θόλον καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο πεπληρωμένη ἡλεκτρισμοῦ.

Πρὸς στιγμὴν τὸ πλοῖον δὲν προὔχῳρει πλέον εἰμὴ ἐξωθούμενον. Ἀδιακόπως ἀνυψουμένη ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας ἡ ἑλιξ συνήνου μὲ τὰς ἀπαισίας ὠρυγὰς τῆς τρικυμίας τὸν στρηνῇ κρότον τῆς εἰς τὸ κενὸν περιστροφῆς τῆς. Τὸ 29 προσέβλαλε τὴν θάλασσαν ὡς κριός, αὕτη δὲ ἔπαιζε μὲ τὸ ἐξηρητισμένον σιδηροῦν σκάφος. Ἐχانون εἰκοσι ὀργυιάς, ὅπως κερδήσωσι τριάκοντα· προὔχῳρουν ὀπισθοχωροῦντες. Ἀπωθούμενος ἐντὸς τῆς καπνοδόχης ὁ καπνὸς ἐκ διαλειμμάτων ἀπετύφλου τοὺς θερμοστάς, ὧν εἰς κατέπεσε λιπόθυμος. Αἱ χεῖρες τοῦ Ζιλδᾶ, ὅστις ἤδη οἰακοστρόφει, ἤμασσον, διότι τὸ δέρμα ἐσχίζετο ὑπὸ τὴν καυστικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄλματος τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Ἐμελλον ἄρα νὰ παραιτηθῶσι τοῦ ἀγῶνος; Ἡδὴ εὐρίσκοντο ἀπέναντι τοῦ Φρεζούς.

Ὁ Πλεμὼν ἀπέδειξεν ὅτι αὐτὸς ἦτο πράγματι ἡ ψυχὴ τοῦ πλοίου του. Ἐφάνη σιδηροῦς. Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε τεράστιος. Ἡ καπνοδόχῃ ἐθάλασθη εἰς δύο μέρη· ἡ μηχανὴ ἐν μέρει ἐβλάβη· ἀλλ' ἀδιάφορον! Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ὅτε ἡ τρικυμία ἐκόπασε, τὸ 29 διέσχισε τὸν κόλπον τῆς Ναπούλης, ἔκαμπε τὴν Κροαζέτην, καὶ τὴν Ἀγίαν Μαργαρίταν καὶ εἰσήρχετο νικηφόρος εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἀντιβῶν.

Πληθὸς εὐρίσκετο εἰς τὴν παραλίαν.

Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀδιακόπως ἀντηλάσσοντο τηλεγραφήματα μεταξὺ τῆς Τουλόνης καὶ τῶν διαφόρων παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐκείνας λιμένων, διότι ἀνησυχουν περὶ τοῦ τορπιλλοβόλου. Τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα ἔπεμψεν αὐτοπροσώπως ὁ Φριδερίκος Πλεμὼν ἔχον ὡς ἐξῆς:

»Ἐφθάσαμεν σφοὶ καὶ ἀβλαβεῖς ἐβδόμην ὥραν· ἀλλὰ βλάβαι σοβαραί. Πέμψατε ρυμουλκόν».

Πρόδῃλον τῷ ὄντι ἦτο ὅτι τὸ γενναῖον 29 δὲν ἡδύνατο νὰ ἐπανακάμψῃ ἀφ' ἐαυτοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς Τουλόνης.

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΛΕΟΝΤΟΣ ΔΕ - ΤΕΝΣΩ

Η ΜΗΤΗΡ ΤΡΕΛΛΗ

ΣΜΥΡΝΑΪΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια]

— Σάκχαρι! σάκχαρι! Ἀλλά, φίλτατε ἰατρέ, ὅπου δήποτε θὰ σᾶς ἐδίδον σάκχαρι. Πλὴν σεῖς οὐδαμοῦ ἔχετε συστηθῇ.

— Πρὸς τί νὰ συνδέσω πολλὰς σχέσεις; Ὅτε θὰ εἴμεθα εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μαδαγασκάρης ἢ τῆς Σινικῆς, εἰς τί θὰ μοι χρησιμεύσῃ ἐὰν ἐμφανισθῶ εἰς εἰκοσι σμυρναϊκὰς αἰθούσας;

— Εἰς τὸ νὰ μὴ ἀνιᾶτε ἢ νὰ μὴ νυμφευθῆτε, ὅπερ ἐπικρέμαται κατὰ τῆς κεφαλῆς σας, ἀγαπητὲ ἰατρέ. Ὅσοι, ὡς ὡς ὑμεῖς, ἔπασαν ἐντὸς οἰκογενείας, ἐχούσης νεάνιδα ἐν ὥρᾳ γάμου, οὐδέποτε ἐξηλθον αὐτῆς ἐλεύθεροι, ἰδίως δ' οἱ ἰατροί. Διὰ τούτους εἶναι τοῦτο σχεδὸν πεπωμένον. Πράξατε ὅμως, ὅτι βούλεσθε, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀπόψε θὰ σᾶς ἴδωμεν εἰς τὸν χορὸν τῶν Χάρρισων;

— Βεβαίως ὄχι· δὲν τοὺς γνωρίζω καὶ σκέπτομαι νὰ κοιμηθῶ δώδεκα ὅλας ὥρας, ὅπως ἀνακουφισθῶ ἐκ τῆς ἀϋπνίας τῆς παρελθούσης νυκτός.

— Δὲν ἤξεύρετε τί θ' ἀπολέσητε. Ὁ Χάρρισων εἶναι ὁ μᾶλλον ἑκατομμυριούχος τῶν ἑκατομμυριούχων τῆς Σμύρνης.

— Μπᾶ! εἰς γέρον Σκῶτος, φανατικὸς διὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην! Πῶς ὁ τοιοῦτος καθαριστὴς ἐπιτρέπει νὰ χορεύωσιν εἰς τὴν οἰκίαν του;

— Ἐπιτρέπει εἰς ἑαυτὸν καὶ τι πλέον, τοῦτέστι νὰ ἔχῃ σύζυγον, ἥτις ὑπῆρξεν ἀληθὴς καλλονή, καὶ ἀνεψιάν, ἥτις εἶναι ὄνειρον!

— Τὴν Παλαιὰν καὶ τὴν Καινὴν Διαθήκην. Διατί αἱ δύο αὗται πριγκήπισσαι δὲν ἦσαν εἰς τὸν χθесινὸν χορὸν τῆς Λέσχης;

— Τὸ εἶπετε σεῖς αὐτός. Διότι εἶναι πριγκήπισσαι. Οἱμοὶ! ἐκεῖνη ἡ Ἥρα, ἐν ὅλῃ τῇ λάμπει τῆς ὀριμότητος, καὶ ἡ Ἐλενίτσα, ἡ μόλις ἐξελθούσα τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς Ἀθηναῖ, ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν τύρβην δημοσίου χοροῦ! Ἡκούσατε, κύριοι, τὸν ἰατρὸν; Βιλφερών, φίλε μου, θὰ σας παρασύρωμεν ἀπόψε εἰς τὸν χορὸν. Θὰ ἔλθετε, θὰ ἴδετε καὶ αὐριοῦν θὰ εἰσθε ἡττημένους, ἐρωτευμένους μὲ τὴν θείαν ἢ τὴν ἀνεψιάν, ἐὰν ὄχι μὲ ἀμφοτέρους. Οὕτω θὰ γείνῃ· τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τοῦ κανονισμοῦ τοῦ πλοίου.

— Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κανονισμῷ

ἄρθρα, τὰ ὁποῖα δὲν ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐθνοφυλακίαν!

— Τὸ πιστεύετε; Αὐτὸς ὁ πλοίαρχος, τοῦ ὁποίου τὸν τυραννικὸν χαρακτήρα ἀναγνωρίζει ὁμοφώνως ὁλόκληρον τὸ πλῆρωμα, οὐδαμῶς εἶναι δεσποτικὸς ἐνώπιον τῆς δεσποινίδος Ἐλενίτσας. Ἴσως δ' αὐτὸς συνετέλεσε τὸ πλεῖστον, ὅπως αὕτη μὴ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς γοντείας καὶ τῆς ἰσχύος τῆς. Εἶναι νεαρὰ βασίλισσα, πιστεύουσα ὅτι τὰ πάντα ὀφείλονται αὐτῇ, πάντες δ' ἀμιλλῶνται νὰ τῇ ἐκφράζωσι τὸ σέβας των. Κατὰ βάθος ὅμως εἶναι ἀγαθωτάτη, μικρὸν εὐφρέστατον δαιμόνιον, ἐνίοτε δὲ κακὴ.

— Καὶ ὅμως τὴν εἶπατε ἀγαθωτάτην! ...

— Ἐκτὸς μιᾶς περιπτώσεως. Εἶναι ἐξ ὀρειχάλκου διὰ τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ὁποίους κάμνει νὰ ὑποφέρωσι. Δὲν θὰ ἐφείδετο κόπων καὶ φροντίδων, ὅπως σῶσῃ στρουθίον ἀπὸ τῶν ὀνύχων γαλῆς καὶ δὲν δίδει ἐλαχίστην προσοχὴν εἰς τὸν μᾶλλον τεθλιμμένον τῶν ἐρωμένων αὐτῆς. Λέγει, ὅτι τοῦτο δὲν τὴν ἀποβλέπει.

— Δὲν εἶναι χαρακτήρ κοινὸς καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἐκινήσατε τὸ ἐνδιαφέρον μου. Ἐὰν εἶχον πρόσκλησιν...

— Δὲν πειράζει· μήπως ἔχομεν ὅλοι προσκλήσεις; Ὅ' ἀπεράσετε εἰς τὸν σωρόν.

— Διάβολε! θὰ ἦτο μεγάλη ἐλευθερία ἐκ μέρους μου.

— Μπᾶ! Εἰς τὴν Σμύρνην! ... Φροντίσατε μόνον νὰ φθάσητε ὀλίγον ἄργα, ὅτε ἡ οἰκοδέσποινα δὲν θὰ εἶναι πρὸ τῆς, θύρας.

— Ἐστω, εἶπεν ὁ Μαυρίκιος, θὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορὸν.

Ἦτο γεγραμμένον.

Z'

Ἦτο ἡ ἐνδεκάτη ὥρα τῆς νυκτός, ὅτε ὁ νεαρὸς ἰατρὸς ἀφίκετο πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας Χάρρισων.

Ἡ οἰκία αὕτη, κειμένη εἰς τὸ νέον μέρος τῶν παραλίων ὁδῶν, ἐκτισμένη κατὰ ρυθμὸν ἰταλικόν, μὲ τὴν πρόσοψιν φαιόχρουν καὶ τὰ παράθυρα μὲ φύλλα ἐκ λεπτῶν σιδηρῶν πλακῶν, ἔβλεπεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἦτο μονόροφος καὶ εἶχεν ἕνα μόνον ἐξώστην μετὰ σιδηρῶν κιγκλιδίων. Ἡ στέγη αὐτῆς, κεκαλυμμένη ὑπὸ ἐρυθρῶν κεράμων, συνετέλει, ὅπως τὸ οἰκοδόμημα ὁμοιάζῃ πρὸς ἔπαυλιν τῶν περιχώρων τῆς Γενούης.

Πυρὰ καιομένων ρητινωδῶν ξύλων ἐφώτιζον, διὰ κιτρίνου φωτός, τὴν γειτονίαν κατὰμεστον ἀνυποδήτων καὶ ρακενδύτων ἀγυιοπαίδων μὲ τὸ βλέμμα ἀτενὲς καὶ τὸ στόμα κεχνηδὸς.

Τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τοῦ ἑκατομμυριούχου καὶ τῆς συζύγου του ἦσαν εἰς τὸ ἰσόγειον, τὰ δὲ πρὸς ὑποδοχὴν εἰς τὴν πρώτην ὀροφὴν. Εἶναι αὕτη συνήθεια σμυρναϊκὴ, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν συχνῶν

1. Ἀξιωματικοὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἀποκαλοῦσι λόγῳ ἀστεϊσμοῦ, ἐθνοφυλάκας τὸν ἰατρὸν, τὸν μηχανικὸν καὶ τὸν ἐπιμελητὴν.